

Muistosat Hannu Valkoselle 25.07.2014 Pertunmaan seurakuntatalolla

”Ihminen on kuin tuulen henkäys” (Ps. 144:4) ja ”Kun tuuli käy hänen ylitseen ei häntä enää ole” (Ps. 103:16). Nämä psalmin jakeet voimme sanoa tänäänkin, kun jätämme viimeiset jäähyväiset soittaja-veljellemme Hannulle. Yhteinen 10-vuotinen taival Mäntyharjun Huuliharpisteissa katkesi inhimillisesti katsoen aivan liian varhain, - meidän kaikkien suureksi suruksi. Niin monet yhteiset antoisat hetket vietimme Hannun mukana ollessa. Niin monet yhteiset suunnitelmat jäivät kesken, vaille loppuunsaattamista.

Miksi näin, kyselemme neuvottomina. Haemme vastausta kysymykseen, mikä tämän kaiken tarkoitus on. Mitä se tahtoo meille jälkeenjääneille kertoa. Miten helposti meissä nousee kapina mieliala, kun emme voi hyväksyä tai emme ymmärrä tapahtunutta. Voimattomina me muu soittoporukka seurasimme läheltä vuoden ajan Hannun elämän viimeisiä vaiheita. Vaihdoimme viikottain ajatuksia Hannun kanssa, kyselimme kuulumisia, mitä tehty, mitä tulossa. Missä pelastus. Kaikin tavoin tervettä elämää aina elänyt mies vain kuihtuu pois.

Taas kerran siunaustilaisuudessa tulee mieleen ajatus, että korjataanko pois meistä parhaimmat ensimmäisenä, elämänsä seesteisintä ja kukkeinta vaihetta elävä ja meitä kanssaihmiä suuresti ilahduttava toveri. Vastoin meidän toiveitamme, vastoin meidän ajatteluamme. Onko niin, että elämässään jo perille päässyt, täyden mittansa ihmisenä saavuttanut, on tullut valmiiksi ja otetaan täältä pois, talteen. Kypsät hedelmät, valmiit poimittaviksi, korjataan talteen silloin kun oikea aika, sadon korjuun aika on koittanut.

Miten vaikeaa onkaan meidän hyväksyä se viisaus, että myös vastoinkäymiset, pettymykset ja koettelemukset, - nekin ovat Herran antamia. Siksi: ota ne vastaan Herran antamina, älä kapinoi niitä vastaan. Elämä on paljon helpompi elää ja kestää. Voimme nytkin olla ennemminkin kiitollisia kaikesta siitä mitä Hannu elämänsä aikana teki ja miten paljon iloa ja apua hän antoi meille monin tavoin: kuorma-autoilijana, urheilumiehenä, Lihavanpään rakastettuna kyläläisenä ja meille huuliharpistina.

Me Mäntyharjun huuliharpistit saimme elää yhdessä tuon viimeisen 10 vuotta kestäneen vaiheen Hannun kanssa. Suomen Huuliharpistien ja Mäntyharjun Huuliharpistien puheenjohtajat kirjoittivat muistokirjoitukset suomenuuliharpistit.fi sivuille ja luen ne lopuksi.

Juhani Niskanen
Mäntyharjun Huuliharpistit ry
puheenjohtaja